

Рагубоје Б. Прикић

КАЛЕНДАР ЗНАЧАЈНИХ ДОГАЂАЈА ВЛАСОТИНАЧКЕ ИСТОРИЈЕ

2599

94(497.11)"/.../1941"

Универзитет "Св. Кирил и Методиј" - Скопје

Работна Вештина

Универзитет "Св. Кирил и Методиј"

Филозофски Факултет

УЧЕНИЦИ НА РАБОТНА ВЕШТИНА

Име и Презиме: _____
Број на матури: _____
Број на дипломи: _____

Место и Датум: _____

Својеручно: _____

Универзитет "Св. Кирил и Методиј" - Скопје
Филозофски Факултет
Училишна Зграда
Скопје

Издавач: Народна библиотека "Десанка Максимовић" Власотинце

Уредник издања: Срба Такић

Поговор: Срба Такић

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

94(497.11)"--/1941"

930.85(497.11)"--/1941"

ПРИКИЋ, Радивоје Б., 1948-

Календар значајних догађаја власотиначке историје / Радивоје Б. Прикић ; [поговор Срба Такић]. - Власотинце : Народна библиотека "Десанка Максимовић", 2023 (Leskovac : Grafo-Tadeus). - 53 стр. : илустр. ; 24 cm

Тираж 200. - Књига као пример и путоказ: стр. 52-53.

ISBN 978-86-88257-70-1

а) Власотинце -- -1941

COBISS.SR-ID 133392905

Штампање ове књиге омогућено је захваљујући пројектном буџетирању општине Власотинце.
Ставови изражени у овој публикацији искључива су одговорност аутора и његових сарадника и не представљају нужно званични став општине Власотинце.

Радивоје Б. Прикић

**КАЛЕНДАР ЗНАЧАЈНИХ ДОГАЂАЈА
ВЛАСОТИНАЧКЕ ИСТОРИЈЕ**

Власотинце, 2023.

Назив: _____

Автори: _____

Уредник: _____

Број: _____

КАТЕГОРИЈА: _____

ВЛАСОТНИК: _____

ГРИТИ: _____

Класификација: _____

Број: _____

Тип: _____

ISBN: _____

Власник: _____

Број: _____

ОДНА БИБ.
Банка Макс.
Власошине
чв.бр. 2599
натура 94(497-11) "..../1941"

РЕЧ АУТОРА

Овај календар треба да допринесе потпунијем и прецизнијем сагледавању свих догађаја у старој власотиначкој чаршији, од најстаријег познатог доба до избијања Другог светског рата. За неког су догађаји из прошлости старог Власотинца познати али непотпуно, понекад и са доста непрецизности, док су многим непознати, јер до сада није било сличних покушаја. Овоме је свакако допринела велика временска дистанца, недостатак прецизнијих описивања, а посебно непознавање и недостатак чињеница, али је зато садашња светлост зоре, појавом ове публикације, ту да их осветли и да их постави у први план. Оваквим настојањем ће се допринети и да се упознамо са свим актерима и њиховим деловањем, а нарочито са њиховим доприносом у стварању историје овог краја. Поред овога допринеће се да се убудуће избегну нетачности и непрецизности у описивању и тумачењу минулог времена.

Свесни смо проблема који ће се појавити, као што је чињеница да се многе непрецизности могу одмах исправити, али ће се за неке, нарочито код јавних установа и јавних споменика, исправке носити са потешкоћама, али и тога да ће једном и то морати да се уради. Засад је битно да се нетачности региструју и да се зна шта је права истина. Историја старог Власотинца је богата, њој нису потребне нетачности, преувеличавања или површности, јер као што се види, време лечи све, тако да на крају ипак, истина мора да победи. Ми верујемо у то и зато са пуним правом и са одушевљењем приступамо исказивању минулих догађаја из историје старог Власотинца, јер се са таквом прошлошћу може подичити ретко која мања средина у Србији.

Приказане чињенице могу се исправљати или допуњавати само са новопронађеном документацијом и уколико постоје противречности, зато је ова публикација отворена за објективне измене и допуне.

Аутор

I

Праисторија**IV век пре н.е.**

Пронађен је у Власотинцу артефакт (торквеса) Дарданаца, илирског племена у улици Ратка Павловића у Власотинцу.

II

Средњи век**XIV век**

За време владавине српског краља Милутина овај крај улази у састав српске средљовековне државе.

1402.

Деспотовина постала центар српског народа и државе.

1516.

Обављени први турски пописи становништва: Власотинце имало 33. српске и 22. муслиманске куће.

1536.

Обављени други турски пописи становништва: Власотинце имало 18. српских и 12. муслиманских кућа.

1570.

Обављени трећи турски пописи становништва: Власотинце имало 30. српских и 36. муслиманских кућа.

(За време сва три турска пописа у XVI веку, Власотинце је било регистровано под називом „Влашотинац“).

III

Сеоба Срба и живот под Турцима

1690.

(јануар) у Качаничкој клисури Турци поразили Аустријанце, после овог догађаја настале су познате „српске сеобе“.

1750.

У селу Манастиришту постојао српски манастир, по њему је село добило свој назив (Василије Поповић-поп Васа сматра да су га Турци срушили 1783.године).

1751.

Рођен Бранко Давинић, родоначелник фамилије (према подацима Сретена П. Давинића).

IV

Устаничка Србија

1800.

Рођен Илија Прика, родоначелник фамилије.

1801.

Рођен Коца Давинић.

1807.

(6.V, „Ђурђев-дан“) Борбе код Дедобарског хана са Турцима, прво паљење Власотинца од Турака, време тзв. „Стрељина пљачка“.

(8.VII) Уговор о миру у Тилзиту између Русије и Француске.

1815.

(11.IV, „Цветнице“) кнез Милош дигао српски народ на устанак у Такову.

1816.

Рођен Станко Бојаџија.

1820.

Рођен Јован Стојилковчин.

1821.

Власотиначки поп Станоје Јанковић приступио нишким завереницима против Турака преко владике Мелентија. Турци су сазнали за заверу, буну осујетили, а заверенике похватили и осудили, због овога је Власотинце било по други пут спаљено од Турака.

1826.

Рођен је Илија Ђ. Крајинчанић.

V**Кнежевина Србија и живот под Турцима****1828.**

Рођен Коста И. Илић-Коста Мумџија, трговац.

1830.

Турци Хатишерифом признали Србима право на вероисповест. Делегација Власотинчана, на челу са неким Димитријем, отишла у Призрен, валији, да издејствују ферман ради градње власотиначке цркве. Након мољакања од 40 дана валија је одобрио градњу власотиначке цркве. Цркву је од чатме подигао дунђер Заша Димитријевић, родом из Дебра.

1831.

Рођени: Спаска Јовић-Крајинчанић (трговац, председник општине) и Никола Ђоке Црнил (дунђер).

1832.

Рођен Цека П. Прикић, трговац.

1835.

После прве литургије кров власотиначке цркве се урушио и зграда је била делимично срушена, обновљена је 1839. године.

Изграђена је кућа учитеља Петра Спирића, градитељ је био Заша Димитријевић (док је имање било власништво учитељовог раста Стојилка Борнодолца, кућу је дао у мираз кћери Стани код удаје за учитеља Петра).

Рођени су: Гаврило К. Поповић, (познат је у писаним документима из времена пре 1877. године и под идентитетом Гаврило Поп Костић, трговац); Ђорђа и Прикић (терзија); Коста Ј. Крајинчанић (трговац) и Коста Јанковић-Ишљамовић.

Турци су ухватили Стрељу, вођу власотиначких устаника из времена Карађорђевог Србије (родом је из махале Копиланци у селу Градишту), а затим су га вешали на брду „Мечка“ код Ражња.

1835-1836.

Завладала епидемија куге (чуме).

1836.

Рођен Димитрије Гуштер (потомци су познати презименом Димитријевић и надимком Гуштерови).

1837.

Рођен је Ђорђа и Прикић.

У Београду основано прво „Српско гимнастичко друштво“.

1840.

Рођени су: Живан М. Давинић и Милош К. Давинић.

Ђорђе Кеза подигао кућу у старобалканском стилу, касније је продао Спаски Крајинчанићу, а данас је позната као „Спаскина кућа“.

1841.

Станко Бојаџија ступио у заверу против Турака са устаницима из Горњег Матејевца и Нишлијама; у власотиначком крају су вођене борбе са врањским Турцима, на верски празник „Ђурђевдан“, борбе су вођене и трајале два сата код села Ђурлинце (локација му је на ушћу „Власине“ у „Јужну Мораву“), а буна је била угушена; тада су настали српски збегови у селима Црној Бари и Лопушњи. После слома устанка Станко Бојаџија је ухваћен на граничном прелазу код Алексинца и био је затворен у београдску тврђаву. Ово време је у историји Власотинца познато као „Бојаџијина пљачка“. У то време срили су се у збегу у Црној Бари поп Симон (родона-

челник фамилије Поп-Симоновић) и Стојан Даскал (родоначелник фамилије Даскаловићи), поп Симон је дао тада свој „требник“ Стојану Даскалу (вероватно у очекивању скоре своје смрти, а од Стојана Даскала да се посвети учитељском позиву. Овај „требник“ је црквена књига која се у то време са тешком муком могла набавити, и заиста, после угушења буне, Стојан Даскал је постао први власотиначки учитељ, световно лице, који је Власотинчане описмењавао манастирском методом учења.

Рођен је Ђорђе С. Давинић.

1840-1850.

Заша Димитријевић је родом из Дебла, био је дунђер и резбар, подигао је неколико кућа у Власотинцу у старо балканском стилу (“Борондолчеву“, „Гигину“, „Спаскину“ и кућу Хаџи Марка) и извршио постојеће резбарије у унутрашњости власотиначке цркве.

1842.

Умро Коца Давинић.

1844.

Рођен Таса С. Валчић, столар.

1845.

Рођени су: Филип М. Марковић (трговац) и Петар Ј Јовић-Таћа.

1847.

Рођен је Јован Ц. Ноцић.

1848.

Рођен је Коста С. Стојановић-Стојилковчин.

1849.

Рођен је Прокопије Бојаџијски (син Станка Бојаџије).

1850.

Рођени су: Антанасије Здравковић-Крајинчанић (учитељ) ; Прокопије-Копе Ђ Сеизовић (трговац); и Петар Спирић (учитељ).

У Власотинцу је подигнута „турска кула“, касније позната као општинска кућа, а данас је зграда у којој је смештен завичајни музеј;

Стојилко Борнодолац је подигао спратну кућу у старобалканском стилу на левој обали реке Власине. Била је то највећа, најпространија и

најлепша зграда у старом Власотинцу, услед своје дотрајалости зграда се срушила у току 1927. године. У овој кући после смрти газда Стојилка (како су га звали стари Власотинчани) је његова Марија провела последње дане живота са најмлађом ћерком Јеленом-Лецом, која је призетила познатог власотиначког свештеника поп Тошу, тако да је у њој живела ова позната власотиначка породица. О изгледу зграде је сачувана фотографија коју сачинио његов унук по ћерки Васки Христофор Црниловић 1906. године, а детаљан опис ове куће оставила је сестра Христифорова Зора Црниловић у необјављеном рукопису „Црнилови и Борнодолци“.

1853.

Рођен је Димитрије Протић.

1854.

Рођени су: Глигорије-Гига С Стојановић (трговац) и Јанићије Д Протић-Поп Наћа.

1855.

Анђелко Цветановић-Самоковлија увео у власотиначку основну школу народно учење тзв. „Вукову азбуку“. Пре доласка у Власотинце био је учитељ у Скопљу и у Врању, а у Власотинцу је остао све до 1873. године.

1857.

Рођени су: Стеван Миљкович-Паштркуља-„Ча Стеван“ (радикал, народни посланик) и Тодор М. Давинић.

1858.

Цветко Куцула је предводио и правно заступао делегацију Власотинчана у Цариграду у спору против Турчина Латиф-бега; спор је окончан у корист Власотинчана, јер су доказали да су обештетили Турчина целокупне штете нанете му у имовини на месту познатом данас као „Бука“ (код данашње градске болнице). У том спору је, прича се, Цветко Куцула испољио умешност и интелигенцију, а говорио је седам светских језика.

Рођен је Тодор-Тоша Ђ. Сеизовић, трговац.

1859.

Умро је у Нишу Станко Бојаџија. Након помиловања, прогнан је у Бугарску, а по повратку из Бугарске живео је у Нишу, где је провео последње дане свога живота. Као успомену на његово херојство Нишлије су намениле улицу поред саборне цркве под називом „Улица Станка Власотинчанина“.

1860.

(23.I) Српска влада донела „Уредбу“ о употреби Вуковог правописа у свим српским школама.

(21.VII) Стигао у Ниш Велики везир (данас би ова титула одговарала функцији председника владе) Садрзам-паша, наводно, ради испитивања притужбе Срба против Турака, а уствари са намером да идентификује и похвата заверенике против Турака и да их ликвидира. Ради обављања овог посла Велики везир је провео време од 50 дана.

(1.IX) Садрзам-паша (Мехмед Кибризли Али-паша) је након спроведеног испитног поступка изрекао строге казне Власотинчанима, вешани су: поп Станоје Јанковић, Аранђел Горуновић, Хаџи-Стаменко Валчић и Ђорђе Стојилковчин; гиљотиран је: Петар Динкић; док су осуђени на прогнанство у Анадолују: Цветко Куцула, Стојан Буђа, Миљко Видосављевић, Милош Шелић, Митар Вујић, Петар Џуџа, Хаџи-Коџа, Хаџи-Анђелко Митровић, из Рупља и три сељака из села Орашја.

Рођени су: Петар Г. Поповић, Спиридон-Спира Бошковић (трговци) и Христа С. Крајинчанић-Криста Спаскин;

Никола Црнил је подигао кућу у Каменици. Кућу су наследили потомци Проке Црниловића, данас је позната као „Црнилова кућа“.

1861.

Умро је Банко Давинић.

Рођен је Михајло М. Ђукаловић-Мика Ђукалов.

1862.

Рођени су: Сотир Г. Поповић (трговац) и Трајко К. Великић (земљорадник и писар).

1863.

Рођен је Христифор П. Поповић-Поп Криста (свештеник).

(29.X) У Женеви основано Међународно друштво Црвеног крста.

1864.

Рођени су трговци: Михајло К. Илић-мумџијски и Захарије Г. Поповић.

1865.

Рођен је Ђира С. Крајинчанић (трговац, кафеџија и председник власотиначке општине 1920. године).

1866.

У селу Конопници почела са радом основна школа.

Рођени су: Влајко Н. Коцић (адвокат, министар), Петар К. Илић-мумџијски (индустријалац) и Крста Младеновић-Биџић (касапин).

1867.

Рођен је Јован Ђ. Прикић.

1868.

(11.I) У турској тапији Власотинце идентификовано под називом „Лесотинац“.

Хаџи-Ђока и Хаџи-Марко били на поклоњење Христовом гробу у Јерусалиму.

Рођени су: Хаџи-Антанасије Тодоровић и Благоје К. Илић-мумџијски.

1869.

Рођени Димитрије Ј. Ђикић-Џуџић и Лазар Миљковић-Паштркуља.

1870.

(28.II) Султан ферманом у Цариграду објавио „бугарски егзархат“, црквену и просветну самосталност Бугара, што ће рећи, овим је било признато право Бугарима да асимулују Србе.

Власотиначка црква поклонила скоро половину свога дворишта за потребе изградње школе.

Рођени су: Арса Ц. Петковић (Арса Цекин), Риста С. Давинић и Тодор Н. Поповић-Поп Тоша.

1871.

Антанасије Здравковић-Крајинчанић постао учитељ у Власотинцу.

1872.

Рођен је Благоје Г. Поповић, трговац и кафеџија.

1873.

Рођени су: Глигорије Н. Црниловић-Горча Црнил и Сотир К. Илић-мумџијски.

(30.XII) Србија увела динар као новчану јединицу.

1874.

(24.II) У Нишу оформљен „тајни комитет“ ради припреме народа за

устанак против Турака на југу Србије.

1875.

Рођени су: Милан К. Илић-мумџијски, Криста Ђ. Прикић и Јосиф-Јоца И. Крајинчанић, трговац.

1876.

Рођени су: Адам К. Илић-Дима Лалиш (земљоделац) и Јордан И. Крајинчанић Дима Ицкин (трговац);

Озидана зграда основне школе у Власотинцу; зграда је у време ослобођења од Турака (у ондашњем, нишком, округу школске 1878/79) као једна од четири постојећих, једина била подесна за наставу; срушена је 1927. године, а на њеним темељима, уз проширење, изграђена је савремена зграда.

(25.I/ У Србији основано Српско друштво Црвеног крста.

VI

Рат Србије и Турске

1877.

(1.XII) Кнез Милан Обреновић је објавио у броју 262. „Српских новина“ Прокламацију о рату против Турске“. Овим је почео рат са Турцима.

VII

Ослобођење од Турака

(11.XII) Власотинце ослобођено од Турака. Заробљено је тога дана 180. Турака (датуми су по старом календару, по новом је 23. децембар).

(12-14.XII) Власотинчани водили борбе са регуларним турским јединицама (низамима) кроз село Орашје и код Козарачке чуке.

(15-22.XII) Власотинчани водили борбе са Турцима на брду „Косо-

вица“ изнад села Кукавице и Ладовице (тзв.“Косовичка битка“). Турци су тада заробили и мученички посекали вође побуне, браћу Јована и Стојана Стојилковића.

(19.XII) Лесковчани склопили споразум са Турцима и изиграли Власотинчане. Нису одржали задату реч по претходном договору, односно нису се придружили у борби против Турака, те су тиме препустили Власотинчане на милост Турцима, а њихов главни вођа (учитељ Јосиф Хаџи Костић) не само да је са Турцима склопио споразум о ненападању тзв. Привремену управу, него је истовремено 16. децембра 1877. године упутио писмо кнезу Милану у Нишу и молио га да српска војска ослободи Лесковац.

(23.XII) Образован „Власотиначки одред“, од власотиначких добровољаца и добровољаца из Шумадије, под командом Стојилка Борнодолца, из Власотинца.

XVIII

Друштвени живот у слободној Србији

Рођени су: др. Јован-Вече К. Крајинчанић и Јордан Ђ. Давинић.

(23.XII 1877-17.XII 1878.) Уведена привремена управа у новоослободјеним крајевима југа Србије. Власотинце припало Лесковачком округу.

1878.

(10.I) Србија привременим законом установила „срез власински“;

(16.I) Конституисана општина власотиначка, председник постао Спаса Крајинчанић; Успостављена поштанско-телеграфска станица (пошта);

Обављен први попис становништва, Власотинце имало 516 кућа са 2626 становника; „Власотиначка основна школа“ је имала 712 ученика и 112 ученица;

„Женска основна школа“ је, према званичним подацима, имала у I разреду 60 ученика, а у II разреду 32 ученика (школске 1878/79. године).

(19.I) Примирје Турске и Русије.

(6.II) Српски министар просвете „указом“ одредио границе среза вла-

сотиначког (припале су му 58 општине, од којих је једна била варошка а 57 су биле тзв. сеоске општине) са укупно 6048 пореских обвезника.

(25.II) „Српске новине“ у броју 44 објавиле текст уговора о миру између Русије и Турске закључен у месту Сан Стефану пет дана раније.

(30.III) Власотинчани упутили великим силама на Берлинском конгресу дипломатску ноту у форми „изјаве“, да су они „овејани“ Срби и да не желе да их велике силе припоје Бугарима.

(12.IV) Ова изјава је објављена у броју 82 „Српских новина“ на насловној страни.

(14.V) Конституисана среска администрација у Власотинцу, за среског начелника постављен М. П. Нинковић.

У Власотинцу су за потребе администрације доведени чиновници са стране, па је тако: постављен за судију-Велимир Живковић из Крагујевца, за среског писара Милоје Росић, за среског лекара Петар Тодоровић, док је посао ветеринара вршио Окружни ветеринар из Ниша Леополд Хазе.

(13.VI-13.VII) Трајао Берлински конгрес.

(2.VIII) „Српске новине“ у броју 170 објавиле да је Србија постала независна држава.

(10.VIII) „Српске новине“ у броју 177 објавиле „Прокламацију кнеза Милана о независности Србије“ са битним одредбама берлинског конгреса које се односе на Србију.

(17.IX) Кнежевина Србија ратификовала Бернску конвенцију о заштити од филоксере.

(29.X) Стојиљко Борнодолац, напредњак, изабран за народног посланика.

Рођени су: Димитрије Ј. Димитријевић-Диша Црнобарац и Захарије П. Јовић-Зака Таћа.

(17.XII) Прописана је законом коначна територијална подела новоослобођеним крајева. Власотинце је припало Нишком округу.

1879.

Измењен „Закон о привременом уређењу новоослобођених крајева“. Тада је назив „срез власински“ преименован у „срез власотиначки“. Тај назив је остао у званичној употреби у државној администрацији све до 1954. године.

Владала велика суша (подаци о климатским променама биће исказивани према записима Трајка К. Великића).

Рођен је Јован И. Прикић, касапин.

(1.X) Почела са радом кафана Христe С. Крајинчанића „Српки краљ“ на основу уверења број 7022.

1880.

(3.II) Србија донела закон о обештећењу Турака који су напустили Србију после берлинског конгреса.

(8.V) Пао снег у Власотинцу.

У Власотинцу је основано „Друштво Црвеног крста“ иницијативом Антанасија Здравковића-Крајинчанића, али пошто је убрзо умро, рад друштва је замро, тако да је обновљен 1888.године.

(23.VII) Умро је учитељ Антанасије Здравковић-Крајинчанић;

Постављен за среског лекара Милан Митровац (остао до 1888).

Озидана кафана „Крчимирац“.

1881.

(21.III) Власотиначки обућари захтевали од среског начелника да им одобри формирање „папуџијског еснафа“.

(22.VIII) Ресорни министар дао сагласност за формирање овог еснафа у Власотинцу својим актом број 2733.

(1.IX) Окружни начелник у Нишу одобрио формирање Папуџијског (обућарског) еснафа у Власотинцу актом 3400.

Српско гимнастичко друштво именовано у назив „Соко“.

1882.

Изграђен је пут Власотинце - Лесковац.

Краљевина Србија увела обавезну основну школу само за мушку децу. Службени назив основне школе је од тада „Власотиначка краљевска школа“. Назив је промењен 1909. године у „Основна школа Свети Сава“, овај назив је био у службеној употреби све до 1928. године када је преиначен у „Државна народна школа Свети Сава у Власотинцу“.

Држава је законом предвидела „Трговачко-занатлијску школу“. Школа је била вечерња, похађала се недељом, па је зато позната и под називом „Вечерња недељна школа“;

Умро је Коца П. Џуџић.

Рођени су: Влада К. Илић-мумџијски (индустријалац) и Тихомир П. Поповић (трговац).

1883.

Изграђен је пут Власотинце - Грделица.

(7.XI) За народне посланике су изабрани радикали: Стеван Миљковић-Паштркуља и Петар Станковић (син Станка Бојаџије).

1884.

(25.I) Гаврило Даскаловић је изабран за народног посланика.

Формиран је „Хлебарско-ковачко-поткивачко-пушкарско-казанџијски еснаф“.

(1.XI 1884-1.XI 1885) обављен је први катастарски премер земљишта у Власотинцу.

Рођени су: Јован П. Јовић-Таћа (учитељ), Петар М. Давинић (кројач) и Милутин Т. Сеизовић (поткивач).

Озидана кафана „Призрен“ Проке Н. Црниловића.

1885.

Рат Србије и Бугарске.

Формирани су „Коларско-пинтерско-тишљерски“, „Бакалско-трговачки“ и „Зидарско-дунђерски“ еснаф.

(1.XI) Одобрен рад кафани „Призрен“ Николе Н. Црниловића уверењем број 4733;

Гаврило К. Поповић протоколисао трговачку радњу огласом број 4763. под називом „Трговина Гаврило Поповић“.

Умро је Цона Ј. Пљаскић.

Рођени су: Урош Г. Валчић-Урош Компанија и Петар Р. Ђелић.

Кафана „Црнатовац“ је почела са радом 1. августа на основу одобрења за рад број 4778.

1886.

(15.III) Аранђел Ишљамовић примио „Споменицу“ број 93842 за учешће у рату 1885. године.

(24.VII) У Београду основано „Друштво Свети Сава“ (укинуто је одлуком АСНОС од 24. маја 1945. године);

(6.V) На „Ђурђев-дан“, завладало велико невреме;

Рођени су: Прока Трајковић-Бунза (поткивач) и Прокопије Н. Црниловић-Прока Црнил (трговац).

1887.

(3.VI) На „летњу“ задушницу завладало велико невреме.

Рођени су: Димитрије О Поповић (учитељ) и Криста М. Давинић.

(17.XI) Гаврило Даскаловић изабран за народног посланика.

У Србији је основан „Стрељачки савез Краљевине Србије“, као прва спортска дисциплина у држави, а овај назив је 1924. године преиначен у „Стрељачки савез Југославије“.

У Србију дошло америчко осигуравајуће друштво „Њујорк живот“. Прве полисе осигурања живота се појавиле у Власотинцу 1902. године.

1888.

(21.II) Стојиљко Борнодолац, изабран за народног посланика.

Варош Власотинце осветљена фењерима.

Отворена гајтанара у селу Козару; ортаци су Коста Мумџија, Мика Инајер, Горча Петровић и два Бугарина (Мануел Илијев и Стеван Бојаџов); пословала је под фирмом „Коста Илић и компанија“.

Рођени су: Влада П. Поповић (инжењер) и Милан Г Миленковић-Чуљко (циглар).

Постављен је за среског лекара др. Јован Јовановић (остао до смрти 1909); један је од највећих донатора новца САНУ.

1888-1890.

Биле су то „неродне године“, познате и под тзв. „гладне године“ због обилних падавина кише у дужем времену.

1889.

(14.IX) Стеван Миљковић-Паштркуља, радикал, изабран за народног посланика округа (са мандатом до 1903 године).

Умро је Стојилко Борнодолац, народни посланик, трговац, у народу је био познат под надимком „газда-Стојилко“.

Рођен Захарије Хаџи-Стаменковић „Зака Мољц“ (шустер).

Постављен за среског лекара др. Мијајло Савић (остао све до 1898).

1890.

(15.III) Власотинце припало Пиротском округу.

(10.IV) Србија донела „Закон о класној лутрији“ (прва измена закона била 1897. године; први лозови „Карла Лустига“ су се појавили у Власотинцу 1902. године).

(2.VII) У Власотинцу завладала велика суша, а затим се појавила биљна болест фолоксера, која је уништила стару винову лозу „американку“. За старе Власотинчане је ово био велики малер, јер је стара лоза добро рађала и није захтевала посебне напоре и трошкове обраде. Но вредни Власотинчани су у наредних десет година потпуно обновили своје винограде, али су сада засадили сорте „прокупац“ и „пловдину“. Марљиво и предано су вршили обраду винограда, почело је да се рађа квалитетно грожђе а из њега су почели да производе надалеко позната вина, а још када су почели задружну производњу вина (1932.), потекао је извоз у Чехословачку и Немачку, а у земљи њихова вина су се налазила по најбољим ресторанима у великим градовима ондашње Југославије као што су Београд, Загреб и

Скопље.

(14.IX) Стеван Миљковић-Паштркуља, изабран за народног посланика. Озидана је кућа Стаменка Милошевића.

1891.

Умро је Гаврило К. Поповић (Поп-Костић), трговац.

Рођен је Василије Поповић-Поп Васа;

У основним школама у Србији уведена гимнастика као обавезни наставни предмет.

1892.

(30.I) Синови Гаврила К. Поповића куповали имања око млина (тзв. „Маричкино“) од синова Милоша Крушевачког за потребе изградње млина.

(4.II) Купљено „Маричкино“.

(18.III) Купљено „Маричкино“.

Формиран је „Терзијско-памуклијашко-јорганџијски еснаф“.

Рођени су: Радул Велашевић (лекар), Душан Ј. Крајинчанич-Дуне Ицкин (банкар) и Урош П. Црниловић (књиговођа).

Основано у Београду „Српско гимнастичко друштво“ под називом „Душан Силни“.

1893.

(25.II) Коста Стојановић, изабран за народног посланика.

(13.IV) Александар Обреновић се државним ударом прогласио за краља Србије.

(27.X) У Власотинцу почео да се одржава вашар на верски празник „Петковица“ и тзв. „Пејчин д`н“ (ово је први пут у његовој новијој историји да је питање вашара било озакоњено).

Основан је у Власотинцу „Хлебарско-ковачко-поткивачко-пушкарско-казамџијски еснаф“.

1894.

(29.II) Основана прва земљорадничка задруга у Србији у Вранову код Смедерева.

Отворена гајтанара у Грделици (касније преиначена у штофару, Бугари је опљачкали 1916. године, а држава је помогла њену обнову 1925. године).

Осликана унутрашњост цркве власотиначке фрескама.

Формирани Месни одбори политичких странака напредњака (председник постао Коста Сројановић) и либарала (председник постао Петар Г. Власотинце

Инв.бр. 2599

Сигнатура 94(497.11)"/1941"

Поповић).

Умро је Димитрије Прокић.

Рођени су: Коста П. Поповић (инжењер), Ранђел М. Давинић и Лепосава П. Црниловић.

(21.IX) Почели су преговори за набавку машина за млин код немачке фирме „Ганц и ком“.

1895.

(13.II) Основана прва банка у Власотинцу под називом „Власотиначка задруга“.

Изграђени мостови у срезу власотиначком: два на путу за Грделицу у селу Орашју и у Власотинцу на путу за Пирот и Црну Траву код локације „Невит“.

(7.IV) Стеван Миљковић-Паштркуља (из Власотинца) и Ђорђе Петровић (из Црне Баре), радикали, изабрани су за народне посланике.

Истог овог дана, Петар Г. Поповић и Прока Н. Црниловић оверили уговор о ортаклуку за изградњу млина у Власотинцу код Окружног начелника у Пироту, под службеним бројем 185.

(20.VI) Основан „Савез српских земљорадничких задруга“ са седиштем у Смедереву (од 1898. године седиште пребачено у Београду).

(13.VII) Положен камен темељац за млин, ортаци у градњи су били Прока Н. Црниловић и Петар Г. Поповић; разортачили су се (1900), па су градњу наставили синови Гаврила Поповића све до 1913. године, када је млин био завршен и спреман за експлоатацију; а када су се браћа посвађала око експлоатације млина, продали су га Кредитној банци у Власотинцу (1924). Акционари банке су млин реновирани и наставили мељаву (1929) под фирмом „Власотиначка кредитна банка и аутомацки млин“ (све до 1945. године када га је комунистичка власт отела).

У Власотинцу је основана „Власотиначка земљорадничка задруга“ (В33).

Основана је „Потрошачка задруга“.

Озидана кућа Гаврила Паруновића.

(21.VIII) Фирма „Kann Heller“ почела испоруку машина за млин, а комплетна опрема испоручена у наредне три туре.

Умро Јован Ђ. Џуџић-Ђикић.

1896.

Умро Цека П. Прикић, трговац.

Рођен Сретко Ф. Маринковић, трговац.

1897.

(26.IV) Криста Ђ. Прикић био на војној вежби коњичког пука краља Милана у Алексинцу.

(13.V-13.VI) Непрекидно падала киша, сва летина уништена.

(22.VI) Стеван Миљковић-Паштркуља (из Власотинца) и Ђорђе Петровић (из Црне Баре), радикали, изабрани за народне посланике.

Рођен је Борко П. Поповић, инжењер.

Основано „Власотиначка певачка дужина Његош“.

(19.VIII) Одобрен је рад „Трговини Косте Коцића“ огласом број 11.400.

(26.VIII) Путујуће позориште „Капрић“ гостовало у Власотинцу.

(30.VIII) Одобрен је рад „Трговини Криста Ђ. Прикић“.

Умрли су: Спаса Јовић-Крајинчанић (трговац), Младен Бојаџијски (син Станка Бојаџије) и Стаменко М Милошевић (родоначелник лозе Стаменкови из фамилије Милоша Крушевачког).

1898.

(23.V) Криста Ј. Прикић и Стојан Нинић, изабрани за народне посланике.

Умро Петко П. Џуџић - Петко Џуџин.

(3.VII) Краљевина Србија донела „Закон о унапређењу вођарства“, и предвидела обавезу отварања среских расника свуда по срезовима у земљи.

Одмах по доношењу овог закона у Власотинцу је формирано удружење „Власотиначка земљорадничка задруга-ВСС“, а затим орворена и кланица на десној обали реке Власине.

(5.X) Законом о основним школама је уведен као обавезни предмет у основним школама ручни рад, као и обавеза за женску децу да похађају основну школу.

(8.XII) Србија донела „Закон о задругарству“.

1899.

Власотинце припало Врањском округу (све до 22. априла 1922).

Власотиначка црква добила звонару.

Краљ Александар Обреновић посетио Власотинце.

(31.III) Фирма „Трговина Гаврило Поповић“ преиначила назив у трговина „Гаврило Поповић и синови“ (Гаврило К. Поповић је умро још 1891. године, па је фактичко стање требало привести правном стању).

1900.

Формирана „Стрељачка дружина Сењанин Тадија“, председник по-

стао Лазар Миљковић-Паштркуља.

(7.IX) Петар Г. Поповић и Прока Н. Црниловић раскинули ортаклук за градњу млина.

Умро је Стојан - Цона Валчић.

1901.

(28.VI) Пао снег на Копаонику, те је завладала велика хладноћа.

(22.VII) Прока Црниловић и Христа Крајинчанић, либерали изабрани за народне посланике.

Отворен „Срески расадник“ у Власотинцу.

(Од децембра 1901. до јануара 1902) Топло време изазвало рано цветање воћа.

Рођен је Стеван Ђикић-Џуџин, предњак соколаца.

1902.

(19.VI) Појава осигурања живота „Њујорк живота“ у Власотинцу. Прву полису осигурања је имао Петар Г. Поповић.

1903.

(19.V) Одржани избори, радикали их бојкотовали.

Петар Г. Поповић, либерал, изабран за посланика округа (са мандатом до 1907. године).

(29.V) Убијен краљ Александар Обреновић, вест су објавиле „Српске новине“ у броју 117.

(3.VI) „Српске новине“ у броју 122. објавиле вест да Петар Карађорђевић прихвата трон српског краљевског престола.

(19.VI) Премије осигурања у Власотинцу осигуравача „Њујорк живот“

(11.VII) Краљ Петар Карађорђевић Први ступио на престо;

(8.IX) Криста Ј. Прикић и Прока Црниловић, самосталци, изабрани за народне посланике.

(21.IX) Краљ Петар Карађорђевић Први крунисан за краља Србије.

Умрли су: Стојиљко Ц. Пљаскић и Хаџи-Коста Бајић.

1904.

(27.I) У Власотинцу почела продаја лозова класне лутрије Макса Лустига; повереник постао Петар Г. Поповић.

(22.II) Продаја лозова Макса Лустига;

(31.III) Продаја лозова класне лутрије Макса Лустига;

Умрли су: Прокопије Бојаџијски (син Станка Бојаџије) и Хаџи-Стаменко Валчић.

1905.

У селу Црна Бара убијен Ђорђе Петровић, радикал, за време изборне агитације.

(10.VII) За народног посланика изабран Сима Поповић, из Доброг Поља.

(15.IX) Забележен земљотрес у Власотинцу (први пут).

Умрли су: Ђорђа И. Прикић, Јован Ђ. Прикић, Тодор М. Давинић (терзије) и Хаџи-Антанасије Тодоровић.

1906.

(11.VI) Криста Ј. Прикић, Глигорије Паруновић и Јован С. Стојановић, самосталци, изабрани за народне посланике.

(14.IX) Фирма „Franz Stutz“ наставила са испоруком машина за млин.

(Октобар) Основан синдикат терзија, (председник Захарије Паштркуљић) први власитиначки синдикат.

Отворена „Апотека Св. Никола“, власник Душан С. Милошевић, (према подацима „Централног водича Архива Србије“ у Београду произлази да је ово била прва приватна апотека у Србији).

Умрли су: Ђорђе Николић Каруовић-Хаџи Ђока, Никола Црниловић, Хаџи-Тодор и Јанићије Протић.

Први биоскоп у Србији почео са приказивањем филмова у Сомбору.

1907.

(29.XI) Школски одбор власитиначке основне школе је усвојио „Првила Ђачког фонда“. Потврдио их ресорни министар 22. јануара 1908. године.

Озидана кућа Илије З. Крајинчанића.

1908.

(20.I) Основана је Трговачка банка у Власотинцу.

(22.I) Формално-правно уведена је институција „ђачки фонд“ при основној школи у Власотинцу; до тада су постојали само тзв. повереници фонда сиромашних ђака (од Власотинчана су били од 1880. године Прока Црниловић, од 8. IX 1890. године Стеван Миљковић-Паштркуља, а од 23. VI 1906. године Живојин Поповић-Елекрика).

(13.III) Петар Г. Поповић прибавио одобрење број 540 за копање руде по срезу.

(4.V) Формиран је Месни одбор социјалиста.

(18.V) Јован С. Стојановић, самосталац, изабран је за народног посланика.

(8.X) Основан је Месни одбор „Народна одбрана“;

Основана у Власотинцу „Соколска дружина Душан Силни“. Председник постао Лазар Миљковић-Паштркуља;

На изложби воћа у Београду, многи Власотинчани су добили признања и похвале за изложене дуње, мушмуле, орахе, сортно и стоно грозђе.

Озидана кућа Адама Голубовића;

Умрли су: Мита и Прикић (трговац), Димитрије Гуштер и Ђорђе С. Давинић.

У Београду почео да ради први биоскоп.

1909.

Због великих падавина кише, излио се Каменички поток, а вода јурила и кроз чаршију, све до корита реке Власине.

(24.V) „Пододбор Друштва Црвеног крста“ у Власотинцу одржао своју редовну скупштину;

Основан „Ђачки фонд сиромашних ђака“ при основној школи.

Убијен је Јован И. Прикић.

1910.

Јован Д. Видосављевић изабран за народног посланика округа (са мандатом до 1914. године).

Озидана кућа Петра Г. Поповића, млађим генерацијама познатија као „интернат“.

Умро је Риста Грчки.

1911.

(22.IX) Формиран синдикат столара;

Почела са радом „Минкова трикотажа“, Миљка Г. Видосављевића-Минка, као гајтанара у његовој кући;

Почела са радом „Платнара Петра К. Илића“- мумџијског.

Почела са радом „Женска занатска школа“ под називом „Текстилна раденичка школа“. Назив је промењен 1922 у „Женска занатска школа“.

(25.III) Влада П. Поповић наговестио изградњу поред зграде млина, „турбину за производњу електричне струје“, овим је наговештено увођење прве расвете у Власотинцу (дописница брату од тетке Луки Спирићу).

(11.IV) Син Косте Мумџије, Михајло Илић, почео преговоре са немачком фирмом „Wil Weiss“ око изградње електричне централе у селу Манастиришту).

1912.

(12.I) „Соколско друштво Душан Силни“ у Власотинцу, променило назив у „Соколско друштво Соко“. Председник друштва је постао Александар П. Црниловић.

(1.IV) Глигорије Петковић, из Дадинца изабран за народног посланика.

(19.IV-10.VI) Први штрајк радника у Власотинцу.

(1.V) Прослава Првог маја у Власотинцу. Поворка кренула кроз Власотинце, а одатле се упутила до села Орашја и Козара (ово је била прва прослава Првог маја у његовој историји).

(9.VII) Формиран синдикат шустера.

Власотиначки соколци учествовали на Свесловенском слету у Прагу. Урош Црниловић освојио сребрну медаљу за скок удаљ (атлетска дисциплина).

У Власотинцу је почела са радом „Народна књижница и читаоница“, оснивач и председник учитељ Петар Спирић.

Основано је „Друштво за уређење и улепшавање Власотинца“, оснивач и председник Ђорђе Јовић. Због избијања рата друштво је постало пасивно.

(24.X) Избио рат Србије са Турцима. Тиме је почео Први балкански рат.

1913.

Изграђен мост у центру Власотинца преко реке Власине.

(1.V) Прослава Првог маја. Поворка прошла кроз Власотинце до села Конопнице (друга прослава Првог маја у овом крају).

(31.VII) Завршен је Први балкански рат.

Избио рат Србије са Бугарском, а тиме почео Други балкански рат.

Умрли су: Петар М. Давинић (кројач), Живан М. Давинић и Маринко (Буринко)

1914.

(13.IV) Ђорђе Давинић, радикал и Криста Ј. Прикић, самосталац, изабрани за народне посланике.

Просечен пут коритом реке Власине до Црне Траве.

(28.VII) Аустроугарска објавила рат Србији.

(12-24.VIII) Церска битка.

(16.IX – 15.XII) Колубарска битка.

(25.XI) Погинуо Лазар Миљковић-Паштркуља.

Рођен је Милан (Миланче) Д. Раденковић-Стевановић (завршио је Богословију у Цариграду).

Умрли су: Илија Ђ. Крајинчанић-Ицкин и Димитрије Ј. Ђикић-Џуџић.

1915.

(24.VIII) Бугарска приступила тајно Централним силама.

(13-14.X) Бугари напали Србију без објаве рата.

Бугари ликвидирали власотиначке свештенике: Онуфија Д. Поповића (у селу Манастиришту) и Тодора Н. Поповића (у Јелашници код Нишке Бање), као и индустријалца Благоја К. Илића-мумџијског (у Врањској Бањи).

Умрли су: Милош К. Давинић, Коста Јанковић-Ишљамовић и Јован Ц. Ноцић.

1916.

Умро Светозар Т. Јовић-Калемар, трговац, тавач кожа и воћар.

Рођен је Михајло В. Михајловић, књижар, уредник листа „Власине“ и председник управе читаонице (1938-1941).

1918.

(15-17.IX) Пробијен солунски фронт код Доброг Поља и Козјака у Македонији.

(7.X) Власотинце је ослобођено од Бугара.

Умро је Благоје Г. Поповић, трговац и кафеџија.

IX

Друштвени живот између два рата

1919.

(27.VII) Обновљен Месни одбор социјалиста у Власотинцу.

Формиран Месни пододбор „републиканаца“. Председник одбора је постао Прока Црниловић.

(20.IX) Обновљен рад читаонице, за председника је изабран Јован П. Јовић-Таћа.

Основано удружење занатлија тзв. „занатлијски еснаф“ под званичним називом „Еснаф свију заната“. Председник постао Данило Ђорђевић-Шоп.

Основано „Ловачко друштво за срез власотиначки“. За председника је изабран Светозар С. Печенковић;

Умрли су: Захарије Г. Поповић (трговац), Таса С. Валчић (столар) и Коца Пурјаковић (механџија).

1920.

(22.VIII) Одржани општински избори у срезу власотиначком, Димитрије Он Поповић, са листе „демократа“ изабран за председника општине. Избори су поништени.

Истог дана су одржани и избори за окружне народне посланике, Јован П. Јовић-Таћа је изабран за народног посланика са мандатом до 1922.

Основано „Трговачко удружење за срез власотиначки“. За председника удружења је изабран Душан П. Михајловић-Душан Мијајлов.

Основано женско удружење „Женска подружнина“, председница удружења је постала Цаца Крајинчанић (жена Ћире Спаскиног).

Обновљен рад банке „Власотиначка задруга“. Председник управе постао Милан Т. Валчић, са највећим бројем акција у банци.

Основан ФК „Власина“. Оснивач и први председник је Воја С. Поповић.

Основан „Тамбурашки оркестар Томислав“.

Синови Гаврила Поповића почели трикотажну производњу у млину, али су убрзо затим престали са радом због нерентабилности производње, па су почели зграде и опрему да издају у закуп уз накнаду лескобачким индустријалцима Радомиру Бонџулићу и Глигорију Јоргаћевићу.

Умро је Риста С. Давинић.

1921.

(7.I) Основано је „Музичко друштво Гуслар“. Његов руководилац постао учитељ Милутин Ћирић. Друштво је музицирало на забави поводом Божића.

(21.I) Обављен попис становништва. Власотинце је тада имало 4227 становника.

(28.VI) Донет тзв. „Видовдански устав“.

(27.VII) Поновљени су општински избори. На изборима поново изабран за председника општине Димитрије Он Поповић.

(28.XI) Влајко Н. Коцић-Пурјак, радикал, изабран за народног посланика.

„Српско пољопривредно друштво“ организовало предавање у Власотинцу ради пропагирања формирања винарске задруге. Том приликом је указано на значај и предностима производње и предности винарских задруга.

(24.XII) Одобрена продаја дувана „Трговини Криста Ђ. Прикић“ доз-

волом број 34956.

1922.

(8.I) „Власотиначка певачка дружина Његош“ приредила парастос умрлих чланова;

За време Ускрса, Власотиначка певачка дружина је у сарадњи са лесковачким певачким друштвом „Бранко“ приредила концерт.

(28.IV) Власотинце, према административној подели државе, припало Нишкој области (све до 3. X 1928.г).

(12.VIII) Власотиначки соколци наступили на „жупском слету“ у Љубљани.

(15.X) Одржана скупштина „Власотиначког удружења земљорадника“ (ВСС), поред осталог, на скупштини је одлучено да се формира винарска задруга;

(22.X) „Власотиначко удружење земљорадника“ (ВСС) је усвојило своја „Правила“, која су предвиђала формирање винарске задруге.

(29.X) „Власотиначка винарска задруга“ се конституисала.

Умрли су: Сотир Г. Поповић и Арса Хаџи Марковић, трговци.

Почела са радом прва фабрика аероплана у Земуну Живојина Рогожарског;

(22.XI) Основана винарска задруга у Власотинцу.

1923.

(18.III) Одржани су парламентарни избори на Народну скупштину Краљевине СХС. Тада су изабрани за народне посланике Димитрије Он Поповић, Влајко Коцић, радикали, и Криста Ј. Прикић, демократа.

(19.VIII) Одржани су општински избори. Ћира Крајинчанић, демократа, изабран за председника општине.

(7.IX) Љуба Давидовић, председник Демократске странке посетио Власотинце.

(9.IX) Синдикат у Власотинцу обнови свој рад, за председника је изабран Ђорђе Цекић-Црни.

„Власотиначко певачко друштво Његош“ усвојило своја „правила“ и почело да прима и женски свет за своје чланове.

1924.

(13.I) „Власотиначко певачко друштво Његош“ организовало забаву за дочек „Српске“ Нове 1924. године.

(4.III) Основана „Власотиначка кредитна банка“. За председника управе је изабран Димитрије Он Поповић.

Власотиначки „соколци“ наступали на жупском слету у Загребу (на заједничком састанку представника соколаца одлучено да се убудуће уручује најбољим екипама гимнастичара прелазни пехар „Мач краља Александра“).

(14.XI) Богољуб Горуновић одржао предавање на народном универзитету у Власотинцу са темом „Радић и његова политика“. Као професор историје лесковачке реалке таква предавања држао и у Лесковцу. Предавања су имала велики одјек, тако да се појавила у форми памфлета, а „Народни просветитељ“ и „Лесковачки гласник“ су цео текст објавили у наставцима.

(17.XI) Одобрен рад кафани „Црнатовац“ Николе Г. Цртановића уверењем број 15814.

1925.

(8.II) Одржани ванредни парламентарни избори. За народне посланике изабрани су Влајко Н. Коцић-Пурјак и Димитрије Он. Поповић, радикали.

Основано „Друштво Здравље“. За председника друштва изабран др. Радул Велашевић.

(31.III) Почела акција на прикупљању новчане помоћи ради изградње Народног дома. Музичко друштво „Гуслар“ приредило забаву за Ускрс.

На скупштини „соколаца“ у Београду одлучено да се по „жупама“ у земљи организују соколски слетови.

Формиран „Одбор за градњу Народног дома“. Председник Радул Велашевић. Изабрана је и привремена управа под називом „Управа фонда за подизање народног дома“.

(20.IX) Влада К. Илић-мумџијски даривао „Власотиначкој певачкој дружини Његош“ заставу (платно је било извезено златним нитима, имала је шиљак од иридијума и свој тоболац за ношење).

Изграђена су, у срезу власотиначком, четири моста преко корита реке Власине.

1926.

(13.I) „Власотиначко соколско друштво Соко“ приредило дочек „Српске“ Нове 1926. године са „великом забавом и игранком“ у хотелу „Призрен“.

Музичко друштво „Гуслар“ је у школском дворишту приредило концерт.

(6.V) Власотиначки соколци изашли на уранак у село Конопницу са предњаком Војом Бајићем.

(16.V) Образован је „Одбор за пропаганду стварања винарске задруге

Удружења виноградара“, а на његовом челу је стајао угледни млади агроном Милорад Д. Марјановић. Одбор је одштампао брошуру „Будуће удружење виноградара Власотинца и околних села, његов будући развој и циљ“, а у њој су наведене све предности задружне производње у односу на индивидуалну прераду грожђа и справљање вина, а затим је одлучио да се организују зборови виноградара у Власотинцу и по околним селима ради пропагирања и агитовања за формирање винарске задруге. Први такав збор је одржан у Власотинцу овог дана у ресторану „Ваздушна бања“.

(31.V-1.VI) Власотиначки соколци наступили на жупском слету у Нишу;

(5.VI) Удружење виноградара одржало други пропагандни збор у Власотинцу ради ширења идеје да се формира винарска задруга;

(16.VI) Удружење виноградара одржало и трећи збор ради пропагирања идеје за стварања винарске задруге у Власотинцу.

(28.VI) Власотиначки соколци наступили на Свесловенском слету у Прагу.

(25.VII) Одржан збор виноградара, у селу Шишави, на коме су представници “Одбора за пропаганду формирања винарске задруге” говорили о предностима задружне производње.

(2.VIII) Одржан збор виноградара у селима Козару и Конопници на коме су представници Одбора за пропаганду формирања винарске задруге објашњавали предности задружне производње у односу на индивидуалну производњу.

(15.VIII) Одржани општински избори. За председника је изабран, радикал, Александар-Цане З. Поповић.

(28.VIII) Излет власотиначких сокола у селу Конопници.

(29.VIII) Одржан збор виноградара у селу Дадинцу на коме су представници Одбора за пропаганду ширења идеје за формирање винарске задруге објашњавали предности задружне производње у односу на индивидуалну производњу.

(4.IX) Одржан збор виноградара у селу Орашју где су представници “Одбора за формирање винарске задруге” указивали виноградарима на све предности задружне производње у односу на индивидуалну производњу.

(16.IX) Изашао из штампе први број локалног листа „Власина“. Власник листа је Воја С. Поповић, а главни уредник је постао Милорад Д. Марјановић; у башти „Гаврилчино“ приређивано прво „новинарско вече“. Том приликом је музицирало певачко друштво „Гуслар“.

(26.XI) „Женска подружнина“ уручила диплому, број 314, учитељу Петру Спирићу.

(28.XI) Основано женско удружење „Коло српских девојака“.

Основано у Власотинцу „Власотиначко ђачко позориште“. Руководи-

лац је постао учитељ Милутин Ћирић.

Основана је „Занатска банка“ у Власотинцу.

Јована П. Јовића-Таћу на месту председника читаонице је заменио Јован Стевановић.

Умрли су: Никола Д. Ноцић и Глигорије-Гига С. Стојановић (трговци).

У Београду су синови Косте Мумџије (Влада, Петар, Сотир и Милан) створили текстилни концерн под фирмом „Текстилни концерн синови Косте Илића а.д.“

(8.XII) Петар Весин, професор из Лесковца одржао предавање на „народном универзитету“ са темом „Прерада грозђа и неговање вина“.

1927.

(16.I) Лист „Власина“ престао са излажењем због недостатка новца.

(23.I) Данило Тепавац, учитељ, демократа, изабран за већника Нишке области.

(28.II) „Власотиначка певачка дружина Његош“ обележила 30-годишњицу рада постојања. На свечаности музицирао тамбурашки оркестар Славка Цветковића-Базе.

(10.III) Почела са радом банка под фирмом „Омладинска задруга за кредит и штедњу“ (престала са радом 1937. године).

(1.IX) Трговини „Гаврило Поповић и синови“ одобрена продаја соли на велико уговором о закупу број 18537.

(11.IX) Одржани ванредни парламентарни избори за скупштину Краљевине СХС, за народне посланике су изабрани: Димитрије Он Поповић и Влајко Н Коцић-Пурјак, радикали;

Влајко Коцић, постављен за министра поште и релеграфа;

Почела градња Народног дома.

На положају председника читаонице уместо Јована Стевановића изабран је учитељ Микица Тополчевић.

(13.IX) Умро Петар К. Илић-мумџијски.

(5.XI) „Лесковачки гласник“ у броју 45 објавио први списак донатора за изградњу Народног дома:

(26.XI) „Лесковачки гласник“ у броју 48 објавио наставак списка донатора за изградњу Народног дома.

1928.

(11.II) „Лесковачки гласник“ у броју 6 се завршио објављивањем списка донатора за изградњу Народног дома.

Основано „Удружење Власотинчана у Београду“. Оснивач је Влада К. Илић, а председник удружења постао Владимир Ђекић.

- (12.III) Управа удружења виноградара ревидирала списак чланова;
- (8.IV) Управа удружења виноградара одлучила да сазове оснивачку скупштину винарске задруге;
- (22.IV) Основана Винарска задруга у Власотинцу под фирмом „Власотиначка винарска задруга“ (даље ће бити „доњи подрум“);
- (24.IV) На првој седници управе за председника управе је изабран Јован П. Јовић-Таћа.
- (6.V) Власотиначки „соколци“ изашли на уранак у селу Конопници.
- (VI) Одржан „жупски слет“ у Врњачкој Бањи.
- (2-VIII) Вашар на „Чобанцу“. На излет су изашли ентузијастички потоњем туристичког друштва „Чобанац“.
- (8.VIII) У Народној скупштини догодио се „крвави сукоб“. Убијен Хрват Стјеоан Радић.
- (28.VIII) Излет власотиначких „соколаца“ у селу Конопници.
- Умрли су: Влајко Н. Коцић-Пурјак (народни посланик, радикал, министар, адвокат), Коста С. Стојановић-Стојилковчин (председник општине и народни посланик, обреновићевац), Гаврило-Гиче Р. Манић (трговац, над-риписар) и Петар Ј. Стојилковчић-Јовић (Таћа, трговац).
- (3.X) Власотинце ушло у састав Вардарске бановине.
- Озидана зграда основне школе и Грађевинске школе;
- Озидана палата Милана Т. Валчића у центру Власотинца.
- (11.X) Трговина „Гаврило Поповић и синови“ огласом број 30.799 преименована у назив фирме „Петар Гаврила Поповић“.

1929.

- (6.I) Краљ Александар Карађорђевић завео диктатуру у земљи.
- (27.I) Учитељу Петру Спирићу издата диплома „Власотиначке певачке дружине Његош“, под бројем 195.
- Почела са радом штампарија „Зора“. Власник Владимир Ђекић.
- Отворен „Народни универзитет у Власотинцу“ у присуству министра просвете а професора БУ:
- (6.V) Власотиначки соколци изашли на уранак у селу Конопници.
- (1.VI) Одржан „жупски слет“ у Зајечару. Наступили власотиначки соколци;
- (22.VII) Држава одобрила „доњем подруму“ новчану помоћ од 100.000. динара.
- (24.VII) Власотинчанин Влада Филиповић изабран за командира градске страже у Лесковцу.
- (2.VIII) Вашар на „Чобанцу“.
- (30.VIII) „Трговини Криста Ђ. Прикић“ одобрена продаја соли на мало

дозволом број 4881.

(1.IX) Завршена изградња Народног дома.

(14.IX) Почела са радом Грађанска школа у Власотинцу. Директор школе је др. Петар Илић.

Основна школа променила званични назив у „Државна народна школа Свети Сава у Власотинцу“.

(13-14.X) Удружење пчелара среза власотиначког организовало изложбу меда и пчелиних производа у Власотинцу. О томе су сачуване две фотографије, а локални лист „Лесковачки гласник“ је у три наврата (број 39. од 5.X; број 41 од 19. X и у броју 44 од 29. X) објавио детаље са ове свечаности под насловима: „Народни дом у Власотинцу“, „Освећење Народног дома“ и „Народни дом у Власотинцу“.

(29.X) Освећење је обавио нишки владика Доситеј уз чинодејаније свештеника.

(IX) „Власотиначка певачка дружина Његош“ је поделила дипломе својим добротворима и члановима.

Умрли су: Михајло К. Илић-мумџијски и Коста Ј. Крајинчанић, трговац.

(4.XII) Министар полиције упутио свим бановинама у земљи „распис“, којим се уводи цензура увоза и растурање свих књига и новина из СССР.

1930.

Лист „Пчелар“ у броју 10/30 је објавио да је Урош Ђ. Јанић добио златну медаљу због активности у удружењу пчелара Србије.

Основан фудбалски клуб Власотиначки спорт клуб (ВСК). Председник клуба је постао Светомир-Света Грујућ.

Основано „Удружење резервних официра и ратника“, за председника је изабран Јован П. Јовић-Таћа.

(6.V) Уранак „соколаца“ у селу Конопници.

Власотиначки соколци наступили на „жупском слету“ у Београду.

(23.V) Власотинчанин Милан Л. Нешић, професор Универзитета, постављен за градоначелника Београда.

(2.VIII) Вашар на „Чобанцу“.

(15.VIII) Управа винарске задруге тзв. „дољи подрум“ обратила се за новчану помоћ југословенској влади;

(27.VIII) Положен камен темељац за „доњи подрум“;

Краљева канцеларија издала „повељу“ винарској задрузи („доњем подруму“) поводом полагања камена темељаца за изградњу винарског подрума.

(28.VIII) Власотиначки соколци изашли на сабор у селу Конопници.

(1.VI) Одржан жупски слет у Зајечару. На слету су учествовали и власотиначки соколци.

1931.

(31.III) ФК „Власина“, у Народном дому, приредио „матине са забавом“.

(1.IV) Почео са радом Срески суд у Власотинцу.

Александар З Поповић, радикал, изабран за председника општине.

(3.V) Власотиначки соколци наступили на „жупском слету“ у Црквеници.

(6.V) Власотиначки соколци изашли на уранак у селу Конопници.

У Власотинцу је одржано успешно предавање из области очелињих болести организацији „београдског“ удружења.

(15.VII) „Доњи подрум“ је набавио винске судове за подрум од фирме Карла Палафија у Љубљани.

(29.VII) „Доњи подрум“ је набавио део опреме подрума од фирме „Олафио и синови“ у Љубљани.

(31.VII) Кредитна банка склопила уговор са Општином Власотиначком о осветлењу електричном струјом у наредних пет година.

Држава донела „Закон о искоришћавању водених снага“.

(Јели месец) Коначно је озидан „доњи подрум“:

Трошкови зидања су изнели 692.000 динара, а

Трошкови набавке судова 318.000 динара.

У винарски подрум је примљено грожђе „бербе 1931“ од винограда у количини од 283.613 кг. Од те количине је исцеђено вино од 202.526 л са јачином од 11 и 14 малигама.

(2.VIII) Вашар на „Чобанцу“.

(3.VIII) Управа „доњег подрума“ се обратила управи „Содарне задруге“ у Тацењу код Шмерне Горе у Словенији за набавку опреме.

(28.VIII) Сабор у селу Конопници. Власотиначки соколци изашли на излет.

Умрли су: Петар Г. Поповић (трговац) и Христа С. Крајинчанић-Криста Спаскин (кафеџија).

(6.XI) Димитрије Он Поповић, радикал, изабран за народног посланика.

„Моторни млин“, власника Воја С. Поповић, престао са делатношћу мељаве жита, а наставио рад под фирмом „Моторна вуновлачара“.

На положају председника читаонице уместо Микице Тополчевића изабран је Драгољуб Стојковић.

1932.

(11.II) ФК "Власина" у Народном дому приредио „Велики маскенбал“. Одржани општински избори. Влада их поништила.

(12.V) Милан Л. Нешић је разрешен дужности градоначелника Београда.

Почела са радом фирма „Подрум природног вина и ракије Димитријевић-Тонејц“ (ДИ-ТО), власника Јове Димитријевића-Американца.

(23.VI) Одржан свесловенски слет у Прагу.

(10.VII) Основано „Црквено певачко друштво-Карађорђе“, председник постао Христифор П. Поповић-поп Криста.

(31.VII) Одржан свесловенски слет соколаца у Прагу.

(2.VIII) Вашар на „Чобанцу“.

(28.VIII) Сабор у селу Конопници. Власотиначки соколци изашли на сабор.

(18.IX) Нишки владика Доситеј уз чинодејаније свештеника обавио освећење:

подрума Винарске задруге (као представник краљеве канцеларије био је присутан потпуковник Вукотић);

спомен чесме у центру Власотинца (пројектант споменика је био познати руски емигрант архитекта Краснов); и

заставе соколаца (коју је даривала породица Петра К. Илића-мумџијског).

Банска управа у Скопљу одобрила изградњу бране на Власинском језеру према пројекту инг. Љ. Божовића и Ј. Јововића;

(24.XI) Богољуб Горуновић критиковао ово одобрење у „Лесковачком гласнику“ (број 48. под насловом „Власотинце без Власине“).

Читаоница престала са радом, а послове је наставио да обавља секретар Сретко Горуновић.

Умрли су: Захарије П. Јовић-Зака Таћа (трговац) и Стеван Миљковић-Паштркуља (народни посланик, радикал).

1933.

(8.I) „Црквено певачко друштво Карађорђе“ у хотелу „Палас“ приредило своју прву забаву.

(18.II) ФК "Власина" у Народном дому приредио „Велики костим-маскенбал“.

На општинским изборима изабран за председника општине Ђорђе Стојковић-Ђока Бале, радикал.

(15.V) Управа „Доњег подрума“ се обратила за новчану помоћ југо-

словенској влади.

(28.VIII) Сабор у селу Конопници.

1934.

(8.I) Поводом великог хришћанског празника Божића у хотелу „Палас“ „Црквено певачко друштво Карађорђе“ је приредило „забаву са игранком“;

(9.I) „Другог дана“ Божића у Народном дому сарадњом „ФК Власина“ и „Занатлијског еснафа“ приређена је „велика забава са игранком“;

Овога дана формирано је „Власотиначко дилетанско позориште“. На скупштини је за председника друштва изабран учитељ Сретко Станимировић-Јаворац. После скупштине приређен је позоришни комад „Кир Јања“.

(13.I) „Власотиначко певачко друштво Његош“ приредило у Народном дому „Велику забаву и дочек „Српске“ Нове 1934. године“ (музицирало је музичко друштво „Мароко“);

(21.I) ФК „Власина“, у сали хотела „Земун“ је приредио „забаву са игранком“.

(24.I) „Власотиначко дилетанско позориште“ је приредило позоришни комад: „Два лопова“.

(27.I) Основна школа у Власотинцу је приредила „светосавску забаву“.

(15.II) „Црквено певачко друштво Карађорђе“ је утврдило за своју славу „Сретење“.

(15.III) Регистровано Удружење Власотинчана у Београду под бројем 8729;

(16.III) Одобрена су „Правила“ „Удружења Власотинчана у Београду“ под бројем 8729.

(18.III) „ВСК Победник“ приредио матине у Народном дому.

(28.VII) Ненад Т. Поповић преко „Лесковачког гласника“ (број 30), критиковао власотиначку општинску управу и тражио да се измести „Старо гробље“ због туберкулозе која је харала Власотинцем.

Поплава реке Власине, „уништила поље“, према записима Трајка Великића.

(VII) Основан џез оркестар „Мароко“.

(2.VIII) Вашар на „Чобанцу“.

(VIII) Соколци наступили на „Жупском слету“ у Сушаку код Ријеке, а потом и на „свесловенском слету“ у Прагу.

(28.VIII) Сабор у селу Конопници.

(9.X) Убијен у Марсељу краљ Александар П. Карађорђевић.

Урош Ђ. Јанић примио златну медаљу на сајму меда и производа од меда.

(19.XI) Ортаци Светозар Аранђеловић и Стојан Стојановић почели градњу циглане у Власотинцу (тзв. "рингов").

1935.

(8.I) „Другог дана Божића „Власотиначко дилетанско позориште“ је приредило позоришни комад „Јазавац пред судом“, а „ФК Власина“ је у сарадњи са „удружењем занатлија“ у сали Народ-ног дома организовала забаву.

(10.I) Власотинчанин, Влада К. Илић постављен за градоначелника Београда.

(13.I) ФК „Власина“ организовала матине са дочеком „Српске“ Нове 1935. године у хотелу „Српски краљ“; дочек је организовало и „Власоти-начко певачко друштво Његош“ али у кафани „Земун“.

(3.III) „Власотиначко певачко друштво Његош“ организовало концерт у хотелу „Палас“.

(9.III) „ВСК Победник“ у хотелу „Палас“ приредио матине.

(19.III) За председника надзорног одбора „доњег подрума“ је постав-љен Благоје Манић.

(марта) Немачка противно Версајском уговору увела општу мобили-зацију, енглеска влада није ово осудила.

(24.III) „Власотиначко певачко друштво Његош“ одржако 32. редовну скупштину и утврдило за славу друштва „Дан ослобођења од Турака“ (23.XII).

(28.III) Стручна комисија Бановине обавила увиђај ради издавања дозволе за почетак рада електричне централе у селу Манастиришту.

(5.V) Одржани парламентарни избори за Народну скупштину Краље-вине Југославије (тзв. „петوماјски избори“). Душан Ст. Милошевић, демо-крата, изабран за народног посланика.

(7.V) Демократска странка организовала демонстрације у Власо-тинцу. Због учешћа у овим демонстрацијама, осуђени су на новчане казне студент права из Шишаве Јован Миленковић и његов брат од тетке Никола С. Печенковић, из Власотинца, „због ремећења рада среског начелника“.

(16.V) Власотиначка друштва и удружења организовано посетили гроб пок. Краља Александра на Опленцу. Сачињене су фотографије у две варијанте испред задужбине на Опленцу.

(20.V) „Власотиначко дилетанско позориште“ приредило позоришни комад „Ослобођење Косте Шљуке“ (плакат из заоставштине Михајла Ми-хајловића).

(8.VI) Одржан Свесловенски слет у Софији на коме су учествовали и власотиначки соколци.

(VI) Пала влада Богољуба Јевтића, мандатар за састав владе постао Милан Стојадиновић.

(лето) Формирана политичка странка „Јереза“.

(6.VII) Брисан из списка фудбалских клубова ЈНС „ФК ВСК“.

(24.VII) Певачка дружина „Његош“ утврдила на скупштини друштва за датум славе друштва – „Дан ослобођења од Турака - 26.XII“.

Основан Аеро-клуб „Месни пододбор Наша крила“. За председника је изабран др. Сава Марковић.

(26.IX-5.X) Одржан Курс калемара у селу Букову код Неготина. Винарска задруга је послала Божидача Стевановића-Раденковића.

Умрли су: Сотир К. Илић-мумџијски, Урош Ђ. Јанић и Михајло И Ђукаловић-Мика Ђукалов.

(3.XI) Власотиначко соколско друштво организовало у Народном дому „велику забаву са позоришним комадом Патуљков дар“.

(28.XII) Отворена продавница пића винарске задруге у Скопљу.

1936.

(8.I) За овај највећи хришћански празник у Власотинцу је било велико празнично расположење, па је тако свечано било и „другог дана“ Божића:

„Власотиначко дилетанско позориште“ је приредило позоришни комад „Тврдица“;

Сарадњом „СК Власине“ и „Занатлијског еснафа“ у Народном дому је приређено „матине“; а

(9.I) „трећег дана“ Божића „СК Власина“ и „Занатски еснаф“ су репризирали у Народном дому „матине“.

(13.I) Дочек „Српске“ Нове године у Власотинцу су, посебно у својим режијама организовали:

У Народном думу „Власотиначка певачка дружина Његош“, а

У кафани „Призрен“ „Власотиначка основна школа“ је приредила „велику забаву“.

(14.I) „Власотиначко дилетанско позориште“ је приредило позоришни комад „Честитам“.

(27.I) Власотиначка основна школа је прославила „светосавску забаву“ у Народном дому, а у свечаним позивницама је најављена „Забава са програмом и игранком“.

(16.II) „Власотиначка певачка дружина Његош“ и „соколско друштво“ су у Народном дому приредили велики маскен-бал.

(22.II) ФК „Власина“ приредила „маскенбал“ у Народном дому.

(5.III) „Власотиначка певачка дружина Његош“ и „соколци“ су приредили велики маскенбал (реприза од 16.II).

- (7.III) Немачка је упала у Рајнску област.
- (8.III) Друштво „Црвени крст“ изабрало нову управу.
- (25.III) Немачка склопила пакт са Италијом.
- (6.V) Избиле велике демонстрације демократа у Власотинцу.
- (31.V-1.VI) Власотиначки соколци наступили у земљи на:
Жупском слету у Нишу (10. јубиларни слет посвећен годишњици
Нишке декларације од 7.XII 1914.);
И на свесловенским слетовима у иностранству, и то:
Од 5.VI- 5.VII у Прагу, а:
Од 10-14.VII у Софији.
- (17.VII) Почео грађански рат у Шпанији (побунили се неки генерали-
фашисти против републичке владе).
- (2.VIII) Вашар на „Чобанцу“.
- (3.VIII) На „црнотравско-добропољским ливадама“ је освећен спо-
меник изгинулим ратницима у присуству југословенске војске и чланова
„Власотиначког певачког друштва Његош“.
- (9.VIII) „Власотиначко певачко друштво Његош“ приредило умет-
нички концерт у Народном дому (дириговао професор музике Владимир
Курагин).
- (28.VIII) Сабор у селу Конопници.
- (6.IX) Власотиначки соколци обележили рођендан малолетног краља
Петра А. Карађорђевића.
- (15.IX) Откривен споменик (облика пирамиде, висок је 4 метра са
орлом на врху) незнатим српским јунацима на путу Лесковац-Грделица, на
локацији пронађених костију незнатих српских бораца; говор је одржао
председник удружења резервних официра Лесковца, Таса Стефановић
(неми филм др. Велашевића садржи секвенце о томе).
- (23.IX) Христовор Тасић, лесковачки индустријалац, купио имање у
селу Стајковцу за своју фабрику металних производа.
- (27.IX) Обновљен рад „Друштва за уређење и улепшавање Власо-
тинца“.
- (22.XI) Општински избори су поништени.
- (6.XII) На поновљеним општинским изборима у Власотинцу за пред-
седника општине је изабран Милан Миленковић-Чуљко, демократа;
- (13.XII) „Власотиначко дилетанско позориште“ приредило позо-
ришни комад „Дует“;
- Радикали поднели жалбу на избор власотиначких одборника.
- (16.XII) Банска управа у Скопљу одобрила новчану помоћ винарској
задрузи писмом III број 17506.

Умрли су: Јордан И. Крајинчанић-Дама Ицкин и Спира Бошковић (трговци).

(23.XII) Наставница Грађанске школе Загорка Анђелковић, одржала предавање на Народном универзитету, а певачка дружина „Његош“ је прославила своју славу.

(31.XII) „Власотиначко дилетанско позориште“ приредило позоришни комад „Код адвоката“.

1937.

(1.I) „Власотиначко дилетанско позориште“ приредило позоришни комад „Под строгост“.

И ове године, Власотинчани су на веома свечан начин, прославили „божићне празника“, уз богат сценско музичко позоришни програм (па је тако):

(7.I) „Власотиначко соколско друштво“ у Народном дому приредило велику забаву са позоришним комадом „Лењи обућар“.

(8.I) На „други“ дан Божића: Црквено певачко друштво „Карађорђе“ приредило је забаву у хотелу „Палас“; а у:

Народном дому сарадњом „СК Власина“ и „удружења занатлија“ је приређена „велика забава“; док је:

(9.I) На „трећи“ дан Божића „Власотиначка певачка дружина Његош“ је у Народном дому организовала „забаву са игранком“.

(12.I) Наставник Грађанске школе, Мијајло Савић, одржао је предавање на Народном универзитету.

(13.I) Власотинчани су и овом приликом организовали свечани дочек „Српске“ Нове године у режији власотиначких певачких друштава, па је:

„Власотиначко црквено певачко друштво Карађорђе“ приредило славље у хотелу „Палас“, а

„Власотиначко певачко друштво Његош“ у Народном дому.

(20.I) Наставник Грађанске школе, Сава Велашевић, одржао је предавање на Народном универзитету.

(13.II) Црквено певачко друштво „Карађорђе“ је овележило своју славу „Сретење“ и приредило „велику забаву“ у Народном дому.

(4.III) Основан други винарски подрум у Власотинцу под фирмом „Среска виноградарско-воћарска задруга Власина“ (даље ће бити: „горњи подрум“). За председника је изабран Драгутин Живковић-Мучибаба.

(221.III) Управа „доњег подрума“ се обратила за новчану помоћ југословенској влади.

(27.IV) Наставник Грађанске школе, Светислав Димитријевић, је одржао предавање на Народном универзитету.

Група власотиначких демократа себе прозвала „Браниоци Мадрида“. Циљ им је био да доведу демократе на власт у општини.

(28.V) Директор Грађанске школе, Др. Петар Илић, одржао предавање на Народном универзитету.

(24.VI) Скопско народно позориште „Краљ Александар“ приредило позоришни комад „Црвене руже“ у Народном дому.

(18.VII) Формирана „Ватрогасна чета“ уз помоћ пријатеља из Лесковца; Приређена је успешна смотра ватрогасаца у центру Власотинца.

(2.VIII) Вашар на „Чобанцу“.

(28.VIII) Сабор у селу Конопници.

(19.VIII) У Београду је сахрањен српски патријарх Варнава.

(5.VIII) Обновљен је рад „Народне књижнице и читаонице“. Председник је постао Михајло В. Михајловић;

(19.VIII) Нишки владика Јован посетио власотиначку цркву.

Умрли су: Димитрије Ј. Димитријевић-Диша Црнобарац и Стојадин Ђ. Давинић.

(1.X) Банска управа у Скопљу дала сагласност на дозволу за рад електричне централе у селу Манастиришту.

(1.XII) Соколско друштво обележило у „соколани“ своју славу „Дан уједињења“.

„Власотиначко дилетанско позориште“ приредило позоришне комаде: „Студент“ и „Лењи обућар“;

(19.XII) Ивон Делбоц, француски министар спољних послова у посети Београду;

Група Власотинчана упутила телеграм подршке посети француског министра спољних послова из пријатељске и демократске земље, што је за оно време било и смело и дрско, јер је југословенска влада у то време нагињала фашистичким земљама.

(23.XII) „Власотиначко певачко друштво Његош“ обележило своју славу „дан ослобођења од Турака“.

(27.XII) „Горњи подрум“ винарске задруге усвојио своја „Правила“.

1938.

(7.I) Првог дана Божића у Власотинцу је било весело и празнично, јер су: „Соколско друштво Соко“ у Народном дому приредили „Велику забаву“ са поуоришним комадима: „Љубав“ и „Осветник“; а

„Власотиначки спорт клуб“ у хотелу „Земун“ је приредио „матине“.

(13.I) „Власотиначка певачка дружина Његош“ је организовала у Народном дому дочек „Српске“ Нове 1938. године.

(17.I) Председник југословенске владе, Милан Стојадиновић, посетио

је Хитлера.

(27.I) „Власотиначка основна школа“ приредила „Забаву са игранком“ у Народном дому у корист Фонда сиромашних ђака.

(12.II) Удружење трговаца је, обележавајући своју славу, у Народном дому приредило „забаву са игранком“.

(13.II) „Власотиначко црквено певачко друштво Карађорђе“ у Народном дому је, обележавајући славу друштва „Сретење“, приредило „велику забаву са игранком“.

(15.II) Немачка извршила тзв. „аншлус“ Аустрије.

(19.II) Књижевница, Марија Јасинска одржала је предавање на Народном универзитету.

(2.III) Склопљен и оверен уговор о ортаклуку под Ов.3593, између Радивоја Поповића, Лазара Мршића и Александра Црниловића о заједничком управљању биоскопом „Тон кино Тесла“.

(5.III) Соколско друштво у Власотинцу приредило у „соколани“ „велики костим маскенбал“.

(7.III) Купљена је тонска апаратура за први биоскоп у Власотинцу „Тон кино Тесла“ код фирме „Simens A.D.“ у Београду.

(16.V) На седници читаонице одлучено да се обнови излажење локалног листа „Власина“ на иницијативу Удружења Власотинчана у Београду. За председника је изабран Милан Станисављевић, за благајника Михајло В. Михајловић, а за главног уредника листа је изабран учитељ Милутин Поповић.

(25.V) Жупски слет у Скопљу на коме су учествовали и Власотинчани.

(31.V) „Скопско народно позориште краљ Александар“ у Народном дому приредило позоришни комад „Набеђени калуђер“.

(2.-4.VI) „Црквено певачко друштво Карађорђе“ боравило у Нишу и Нишкој Бањи; поводом тога је: (2. и 3. VI) извршена новчана уплата за боравак и смештај у згради „Дом“- а, док је: (4.VI) за приређивање концерта прибављено одобрење нишке полиције.

(12.VI) У Прагу одржан „свесловенски слет“ соколаца на коме су учествовали и Власотинчани. Са овог слета сачувана је свилена марама на којој је извезена географска карта Чехословачке (породична заоставштина Михајла В. Михајловића).

(29.VII) Обновљено је излажење листа „Власина“. Главни уредник постао Михајло В. Михајловић (у листу је уведена посебна рубрика „Занимљивости из СССР“, што је у оно време био прави куризиотет).

(31.VII) Железницом су у „другу“ винарску задругу стигле бачве из Словеније са механичком пумпом.

(2.VIII) Вашар на „Чобанцу“.

(28.VIII) Сабор у селу Конопници.

(21.IX) Нишки владика Јован посетио црнотравску цркву;

(24.IX) Постављен камен темељац за „горњи подрум“. Подрум је почео да прима грозђе „бербе 1939“; из примљених 808.694. кгр грозђа исцеђено је 529.920 л вина (од 100 кг. грозђа се добило 66 л вина).

(24.IX) „Лесковачки гласник“ (број 38, с. 4) објавио вест о обнови излажења листа „Власина“.

Кафана „Призрен“ је потпуно реконструисана: проширен јој је габарит и промењен назив у „Хотел Палас“.

(30.IX) Немачка окупирала Чехословачку (тзв „минхенски споразум“).

(19. X) На Народном универзитету у Власотинцу, предавања су одржали:

Сава Велашевић са темом: „Ваздушни рат и бојни отрови“, а

Марија Јасинска, књижевница из Београда темом из белетриристике.

(10.XI) „Доњи подрум“ је изменио своја „Правила“ а донео је „Пословник о раду“, „Уплате задругарске“ и „Књижице о предатом грозђу и исплатама“.

(12.XI) Изашао број 3/38 листа „Власина“;

(4.XII) Одржан велики предизборни опозициони збор у кафани „Палас“.

Друштво „Црнени крст“ обележило свечано 60-годишњицу свог постојања.

(10.XII) Из штампе изашао број 4/38 листа „Власина“.

(11.XII) Одржани парламентарни избори за народне посланике Народне скупштине КЈ, тзв. „децембарски избори“;

„Браниоци Мадрида“ сачекали чланове бирачког одбора на месту „Китка“ (на путу из села Дадинца према Власотинцу, у месту „Средњоридци“), припуцали су из оружја. У насталом метежу бачен је бирачки материјал; због овога су избори на бирачком месту у селу Дадинцу поништени. На поновљеном гласању, Риста Аранђеловић, из Црне Траве, демократа, изабран за народног посланика.

Због лоших резултата владиних кандидата на овим изборима на нивоу државе кнез Павле је поверио мандат за састав нове владе Драгиши Цветковићу.

Основано „Туристичко друштво Чобанац“. Председник постао Михајло В. Михајловић.

Формирана „Позоришна секција“ при „Народној књијници и читаоници“. Редитељ је постао Михајло В. Михајловић и одмах приређен позоришни комад „Слуга Јернеј и његово право“.

(23.XII) „Власотиначко певачко друштво Његош“ обележило своју

славу.

У Власотинцу почела са радом циглана под фирмом „Рингов цигле и црепа Аранђеловић-Стојановић“, власник Светозара Аранђеловића и Тодора Стојановића, оба из Великог Боњинца.

У Власотинцу је формирано „Музичко друштво Стеван Мокрањац“. Председник друштва је постао Благоје Р. Валчић.

1939.

(1.1) Основано „Музичко друштво Стеван Мокрањац“.

(7.1) Традиција свечане прославе „божићних празника“ у Власотинцу се наставила, па је тако „првог дана“ Божића:

„Соколско друштво Соко“ приредило у „соколани“ „велику забаву“ са позоришним комадима: „Осветници робља“ и „Код лекара“;

а у хотелу „Палас“, „Народна књижница и читаоница“ је приредила забаву-матине са позоришним комадом „Власт“ и остварила приход од 205 ондашњих динара.

(8.1) И другог дана Божића „Народна књижница и читаоница“ је у сарадњи са „Музичким друштвом Стеван Мокрањац“ приредила „Забаву - матине“ са шалом у једном чину „Глуви зет“ и остварила приход од 808 динара.

(9.1) Успешна сарадња ова два удружења је настављена и „трећег дана Божића“, на верски празник „Св. Стеван“, када је „Музичко друштво Стеван Мокрањац“ обележило своју славу, а поводом тога је Народна читаоница организовала „забаву - матине“ са приређењем позоришног комада „Тера Пера опозицију“, те је остварила и приход од 190 динара.

(13.1) Организован је богат уметнички програм и за дочек „Српске“ Нове године, обзиром да је свуда владала атмосфера свечаности и весеља, те су тако:

У хотелу „Палас“ програм заједно организовали „Народна књижница и читаоница“ и „Власотиначки спорт клуб“ (ВСК), том приликом су приређени позоришни комади према комедијама Бранислава Нушића: „Код адвоката“, „На балу“ и „Под строгост“, са рецитацијом „Рококо дама“ и остварили приход од 635 динара;

У Народном дому је дочек организовала „Власотиначка певачка дружина Његош“; из револта што је каснило излажење листа „Власина“, за јануар месец, главни уредник листа Милутин Поповић је поднео оставку.

(21.1) Италијански министар спољних послова Ђано посетио Југославију (Беље).

(27.1) Власотиначка грађанска школа је приредила „светосавску прославу“.

Југословенска влада је поставила Цинцар-Марковића за министра

спољних послова Југославије.

(4.II) Државна грађанска школа у Власотинцу приредила у сали Народног дома „Светосавску забаву са игранком у корист сиромашних ученика“;

истог овог дана, Позоришна секција читаонице је приредила позоришни комад „Глуви зет“.

(13.II) „Црквено певачко друштво Карађорђе“ је у хотелу „Палас“ приредило „велику забаву“ на својој слави.

(18.II) Соколско друштво је организовало у Народном дому „велики костим-маскенбал“.

(19.II) Из штампе изашао двоброј листа „Власина“ (број 1-2/39).

(Крајем фебруара) Читаоница је одржала редову скупштину, а једна од значајних одлука је била да се обнови рад Народног универзитета.

(5.III) Позоришна секција читаонице је приредила позоришни комад „Зла Жена“.

(12.III) Одржана је редовна годишња скупштина „Власотиначке певачке дружине Његош“;

а на Народном универзитету предавања одржали Велибор Глигорић и Радован Ђоговић“ о лику и делу Боре Станковића“;

(27.III) Изабрана је нова управа читаонице, углавном од малдих људи, комунистички опредељених.

(Крајем марта месеца) из штампе изашао лист „Власина“ (број 3).

(9.IV) Соколско друштво је организовало у Народном дому „велику забаву“.

(1.V) Из штампе изашао број 4/39. листа „Власине“ (чланови управа читаонице су у ресторану „Ваздушна бања“ делили бесплатне примерке овог листа).

(6.V) Позоришна секција је приредила позоришни комад „Вод са планине“.

(22.V) Италија и Немачка склопиле „челични пакт“.

„Доњи подрум“ винарске задруге отворио продавницу пића у Београду (код Правног факултета).

(Јуна) Изашао из штампе број 5/39 листа „Власина“.

На Народном универзитету у Власотинцу предавања одржали: Душан Божовић, пилот-ловац, са темом: „Хемијски бојни отрови“, а Радмила Ивановић, шеф Хигијенског завода у Скопљу, са темом: „О значају и употреби хемијских бојних отрова“.

(9-10.VI) Власотиначки соколци учествовали на „свесловенском слету“ у Софији.

(20.VI) Раскинут ортаклук о управљању биоскопом „Тон кино Тесла“.

(4.VII) Почео са радом биоскоп „Тон кино Тесла“, власништво Ради-воја Поповића-Дурка.

(13.VII) У „доњем парку“ („Гаврилчино“) формиран „Радни одбор“ од прокомунистички опредељене групе омладинаца, ради вршења пропа-ганде у народу, са циљем буђења свести за одбрану земље у случају из-бијања рата.

(15-16.VII) Власотиначки соколци учествовали на „жупском слету“ у Сушаку код Ријеке.

(24.VII) Министар привреде КЈ дао сагласност за издавање дозволе рада електричне централе у селу Манастиришту.

(2.VIII) Сабор на „Чобанцу“.

(28.VIII) Сабор у селу Конопници.

(13.VIII) У „соколани“ је пре подне одржан велики збор прокомуни-стички настројене омладине Власотинца. Са збора је издат „проглас“ да се устане у одбрану земље од фашизма;

У вечерњим сатима, у „доњем парку“ је организована приредба са патриотским програмом са циљем буђења националне свести и припреме омладине за одбрану земље.

(19.VIII) Банска управа у Скопљу издала дозволу под бројем 805 за рад електричне централе у селу Манастиришту;

(1.IX) Немачка напала Пољску. Почео званично Други светски рат.

Почела са радом „Домаћичка школа у Власотинцу“.

(13.IX) Влада К. Илић-мумџијски поднео оставку на положај градоначелника Београда.

(1.X) Јован Јовановић, адвокат из Лесковца, одржао предавање у хо-телу „Палас“ на тему „Споразум Срба и Хрвата“.

(12.X) Позоришна секција Народне читаонице приредила позоришни комад „Покојник“.

(19.X) „Лесковачки гласник“ (број 41) критиковао управу Народног дома због немарности око постављања „сата чекичара“ на куполи зграде.

(22.X) Народна читаоница приредила позоришни комад „Сумњиво лице“ у хотелу „Палас“.

(20.XI) Позоришна секција читаонице приредила у селу Добровишу позоришни комад „Ослобођење Косте Шљуке“.

(25.XI) Привредници Београда уручили повељу Влади К. Илићу као знак признања за оно што је учинио за развој Београда.

(26.XI) Бранко Давинић основао свој тамбурашки оркестар.

Одржана је ванредна скупштина „Црквеног певачког друштва Кара-ђорђе“. Поред осталог, Бранко Давинић је искључен из друштва због кршења дисциплине. Истовремено је на тој скупштини ревидиран списак

активних чланова.

Из штампе изашао број 8/39. листа „Власина“ (критикује општинску управу због пасивности на завршетку јавног купатила у Народном дому и због неактивности на довођењу здраве пијаће воде са „Чобанца“).

(1.XII) Соколско друштво обележило своју славу („Дан стварања Југославије“).

(4.XII) Позоришна секција читаонице приредила позоришни комад „Ослобођење Косте Шљуке“ у Владичином Хану.

(10.XII) Позоришна секција читаонице у Власотинцу приредила позоришни комад „Ослобођење Косте Шљуке“, а

(до краја месеца) приредила је и позоришне комаде:

„Ивкова слава“,

„Госпођа министарка“,

„Једна ноћ у Брину“,

„Сумњиво лице“ и

„Мајчино срце“.

(У првој половини децембра месеца):

Изашао из штампе број 9/39. листа „Власина“;

Основана су удружења:

„Одбор за зимску помоћ“;

„Удружење носилаца Албанске споменице“ (за председника је изабран лекар, Сава Марковић); и

Инвалидско удружење (за председника је изабран Ђорђе Младеновић, из села Јастрепца).

(23.XII) „Власотиначка певачка дружина Његош“ прославила своју славу- „Дан ослобођења од Турака“.

(7.I) Власотиначко соколско друштво приредило у Народном дому „велику забаву“.

(8.I) „Други дан Божића“ је у старом Власотинцу био испуњен богатим забавним животом, па је тако:

„Црквено певачко друштво Карађорђе“ приредило „велику забаву са хорским песмама и игранком у хотелу „Палас“;

„Занатлијски еснаф“ је у Народном дому организовао „велику забаву са игранком“ при чему је „Позоришна секција читаонице“, за потребе овог удружења, приредила позоришни комад „Аналфабета“.

(9.I) „Музичко друштво Стеван Мокрањац“ обележио своју славу Св. Стеван, а за председника друштва је изабран Будимир Марјановић-Буцко.

(12.I) „Удружење трговаца“ се писмом, обратило читаоници да припреми позоришни комад за славу „Св.Три јерарха“ (12. фебруара т.г).

(13.I) „Власотиначка певачка дружина Његош“ је организовала дочек

„Српске“ Нове године у Народном дому;

(21.I) Власотиначка читаоница се писмом обратила скопском Народном позоришту ради помоћи око припреме позоришног комада „Коштана“;

(27.I) Наставници грађанске школе, посебно, а одвојено наставници и ученици основне школе су организовали „светосавску забаву“;

(11.II) „Позоришна секција читаонице“ је приредила позоришни комад „Зона Замфирова“;

„Учитељско удружење“ и „Црквено певачко друштво Карађорђе су организовали „светосавску забаву“; а

„Државна домаћичка школа“ је у сали Народног дома организовала „свечану забаву“ поводом првог завршног течајног курса;

(27.I) Наставници и ученици су организовали светославску забаву.

(12.II) Удружење трговаца је обележила славу „Три јерарха“ и приредило „велику забаву са игранком“ у Народном дому.

(14.II) Позоришна секција читаонице приредила позоришни комад „Власт“; док су

„Среско учитељско удружење“ и „Црквено певачко друштво Карађорђе“ приредили „Забаву са концертом и игранком“;

(18.II) „Женска занатска школа“ је у сали Народног дома приредила „светосавску забаву са игранком“;

Позоришна секција читаонице је приредила позоришне комаде „Злокобна нула“ и „Зона Замфирова“;

Изашао је из штампе двоброј листа „Власина“ (1-2/40.);

(Почетак марта) Изашао из штампе лист „Власина“ (број 3/40.).

(24.III) Одржана редовна скупштина „Власотиначке певачке дружине Његош“;

(9.IV) Умро председник општине Милан Миленковић-Чуљко;

Изашао из штампе лист „Власина“ (број 4-5/40.);

(мај) Основано „Инвалидско удружење среза власотиначког“;

(10.VI) Успостављени дипломатски односи Југославије и СССР;

(17.VI) Поплав реке Власине (настрадало 40 људи и оштећена електрична турбина код млина):

Изашао из штампе лист „Власина“ (број 6-7/40.);

(VII) Основана партија организација „комуниста“, секретар Сениша Тотошковић, убрзо га заменио Сениша У. Јанић.

(2.VIII) Вашар на „Чобанцу“.

(28.VIII) Сабор у селу Конопници.

(6.IX) Власотиначки соколци обележили рођендан мал. краља Петра.

(22.X) „Народна књижница и читаоница у Власотинцу“ приредила у селу Народног дома „Забаву“ са позоришним комадом „Сумњиво лице“;

Основано женско удружење „Удружење Кнегиња Зорка“.

(1.XII) Власотиначки „соколци“ обележили „Дан стварања Југославије“. На свечаности је гост био срески начелник.

(Почетком XII) „Позоришна секција читаонице“ приредила комад „Ивкова слава“.

(13.XII) „Женско удружење Кнегиња Зорка“, обележило своју славу „Св. Андреја“.

(15.XII) Срески начелник у Власотинцу забранио одржавање приредбе Народној књијници и читаоници, где је требало да се прикажу сатиричне анегдоте из „Ошишаног јежа“ и позоришни комад „Пут у нови живот“ од Даринке Ћосић;

(XII) „Власотиначко црквено певачко друштво Карађорђе“ одржало редовну годишњу скупштину, за председника изабран Светозар Јанковић.

(17.XII) Удружење резервних официра и ратника приредило „Свечану забаву“.

(22.XII) „Власотиначка певачка дружина Његош“ приредила „Забаву“ у Народном дому (хором је дириговао Фердо Вигеле).

(23.XII) „Власотиначка певачка дружина Његош“ прославила своју славу, (колач пресекао поп Криста са председником друштва др. Савом Марковићем).

Умро Душан Ст. Милошевић (апотекар и народни посланик).

1941.

(8.I) „Црквено певачко друштво Карађорђе“ је у хотелу „Палас“ организовало „забаву са хорским песмама, шаљивом поштом и игранком“;

(9.I) „Музичко друштво Стеван Мокрањац“ обележило своју славу.

(11.IV) Немци ушли у Власотинце из правца Бугарске. Сутрадан је успостављена у Лесковцу командатура и за власотиначки срез. Срез је подељен на два окупациона подручја: један део је припао Бугарима, цео „црнотравски крај“ до села Манастиришта, а преостали део среза је припао Немцима. Немци су то подручје уступили „недићевцима“ да организују управу под немачким надзором.

Умрли су: Филип М. Марковић, (трговац) и Петар Спирић, (учитељ).

КЊИГА КАО ПРИМЕР И ПУТОКАЗ

Нарочитим стрпљењем и непоколебљивом намером морао је да се наоружа Радивоје Б. Прикић упуштајући се у напоран и пробирљив посао да од изузетног мноштва података и чињеница које има у свом архиву о Власотинцу, изабере оне које ће уврстити у овај свој „Календар значајних догађаја власотиначке историје“. Мада дуго не живи у месту свога рођења, Прикић и даље важи за најбољег познаваоца његове историје, тако да свако ко би желео да се детаљније упозна са њом, или да се назове проучаваоцем исте, неминовно ће морати да се позове на њега и његов рад.

Управо због таквих, али и због нас самих (који се интересујемо за завичајну историју, гребући својим оскудним знањем тек по њеној површини), а понајвише због наше Библиотеке, која је, баш као што и треба да буде, стожер сазнавања и публиковања написаног о њему, са великим задовољством смо прихватили предлог г. Прикића да припремимо и одштапамо овај његов календар некадашњег Власотинца. Због обиља података које садржи ова књига назвали бисмо је обавезним приручником за све будуће истраживаче завичајне историје.

Има у овом Календару наведених и важних датума из историје Кнежевине, односно Краљевине Србије, који су утицали на догађаје и у самом Власотинцу, као седишту среза али и као транзиционом чворишту на путу према источним и јужним крајевима кнежевине, тј. потоње краљевине, која је тек ојачавала своје бедеме након ослобођења од Турака. Још небројано више овде је датума и тврдњи везаних непосредно за Власотинце, за његове људе и за дела која су покретали и остваривали. Неко ће можда закључити да се овде налазе забележени и неки сувишни, чак и непотребни догађаји из свакодневног живота. Ту се пре свега мисли на године рођења и смрти неких појединаца, или датуми градње неких кућа или почетака рада неких кафана. Ми бисмо рекли да управо такве забелешке дају посебну драж овом календару. Разумевајући да је ондашње Власотинце било мало, провинцијско, патријархално место, у којем се сви његови житељи знају и упућени су једни на друге, уз то знајући да се сваки од њих трудио (верујући једино себи, својој марљивости и Богу на висинама), да својим животом и радом допринесе општем бољитку, онда је бележење и таквих догађаја за једну малу средину свакако важно.

Оно што сматрамо посебно значајним у овом Календару су подаци који нам сведоче о богатству друштвеног и културног живота у Власотинцу, у временском распону од ослобођења од турског јарма и припајања „мајци Србији“ до Другог светског рата. Ти припојени, новоослобођени крајеви жу-

рили су да се и кроз овакве активности што више приближи матици, сведочећи своје српство свесрдним делањем на јавном и културном пољу. Управо записи о оснивању школа, организовању разних „течаја“ и деловању разноразних „подружина“, о пионирским напорима на описмењавању и стицању разноврсних знања и вештина, сведоче о тој тежњи за што приснијим и свеобухватнијим присаједињењем са својом браћом по крви и вери. Присећамо се овде „Изјаве становника Власотинца и околине“ упућене Берлинском конгресу (1878. године): „...Изјављујемо пред целим светом: да ми хоћемо да живимо као Срби, сједињени с нашом браћом Србима, у загрљају наше мајке Србије...“!

Зато пуно опрадање имају потанко побројане чињенице о постојању и делању више друштава, дружина и секција (за неке, признајемо, нисмо ни знали да их је било, нпр. Тамбурашки оркестар „Томислав“, Музичко друштво „Гуслар“, Друштво здравља, Аеро клуб, Туристичко друштво, Ватрогасно друштво, Браниоци Мадрида...). Са свим тим сазнањима, после ишчитавања овог Календара не можемо а да у мислима калеидоскоп тог обиља не претворима у халоспев нашим прецима, који су своју оданост држави и нацији сведочили својим делима.

Како је било тако је и остало, слободни смо да закључимо да је Власотинце и данас богато агилним и даровитим људима који настоје да својим ентузијазмом и енергијом оставе траг у своме времену, у своме роду и завичају. Због свега напред написаног књигу „Календар значајних догађаја власотиначке историје“ Радивоја Б. Прикића сматрамо путоказом и водичем ка даљем општем сложном раду, на свеопште добро и у корист свих. Уједно она је и опомена и пример на који се ваља угледати, како су старији били привржени себи, породици и заједници. Ако се у овоме турском времену (а када оно нама није било такво) понекад изгуби снага или овлада малодушност, поведимо се примерима својих претходника, који су свакако имали мање него ми сада и баш због тога су бивали јачи и сложнији, и стварали су дела која су темељ нашег данашњег рада.

Срба Такић

САДРЖАЈ

Реч аутора	5
Праисторија	7
Средњи век	7
Сеоба Срба и живот под Турцима	8
Устаничка Србија	8
Кнежевина Србија и живот под Турцима	9
Рат Србије и Турске	15
Ослобођење од Турака	15
Друштвени живот у слободној Србији	16
Друштвени живот између два рата	28
Књига као пример и путоказ <i>Срба Такић</i>	52

Издавач: Народна библиотека "Десанка Максимовић" Власотинце

Технички уредник: Срба Такић

Компјутерска припрема и графички дизајн: Драган Миљковић

Лектор: Бојана Стојилковић

Штампа: GP Grafo-Tadeus - Leskovac

Тираж: 200 примерака

3 94(497.11)
 ПРИКИЋ Р. Б.
 Календар значајних

ВЛАСОТИНЦЕ

300002599

COBISS

Радивоје Б. Прикић, рођен је у Власотинцу 1948. године, где је завршио осмогодишњу школу и гимназију. Дипломирао је на Правном факултету у Београду 1971. године. Радио је као судија у Општинском суду у Власотинцу до 1994. године, а од тада се бави адвокатуром. Данас живи и ради у Београду.

Његова наклоност према историји током школовања временом је прерасла у посвећеност завичајној историји Власотинца. Књигу *Историја Власотинца и околине - од праисторије до 1941. године* издао је 2012. године, књигу *Власотиначке приче из прошлости 2023*, а написао је још неколико књига о свом родном крају.

Посебним напором, захваљујући изузетно богатој збирци докумената и фотографија коју поседује, систематизовао је живот Власотинца и Власотинчана по областима: политика, привреда, просвета и црква, култура, забава и спорт, етнологија, а саставио је и *Календар значајних догађаја власотиначке историје* и *Речник старог Власотинца*.

У слободном времену бави се цртањем па је до сада урадио неколико стотина портрета знаменитих Власотинчана, као и стотине цртежа са мотивима из њихових живота. Неки од њих објављени су у овој књизи.

ISBN 978-868825770-1

9

788688

257701